

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Westoni elogium, & numero 25. n. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

cum ex Spiritu Sancto esse non dubitemus, iniuriam facere omnium do-
 norum ac gratiarum largitori vereremur, nisi nos quoque ex parte nostrâ
 Dominationis vestræ votis coopereremur, & consolationi quantum in nobis
 est prospiceremus. Quare pro ea quam nobis Christus quanquam indignis
 dedit in hanc Societatem potestate, Dominationem Vestrâ in nostrum gre-
 gem recipimus, & huic nostro, qualecunque est, corpori adiungimus, eamq;
 ex nunc quasi viuum & verum membrum in Spiritu amplectentes, omnium
 nostrorum seu laborum, seu meritorum, seu gratiarum participem facimus.
 Speramus equidem diuinam bonitatem, cuius proprium est desiderium pau-
 perum exaudire, hoc etiam nobis aliquando conceduram, vt Dominatio Ve-
 stra istis ærumnis erepta, nostra sit non solo animo & affectu, sed re etiam
 ipsa & opere. Sed tamen si diuinum beneplacitum aliud quidpiam sta-
 tuerit, Dominum orabimus vt sempiterno fœdere saltem in Cælo coni-
 ungat. Interea verò quamdiu ita tulerit Domini voluntas, non minus ex-
 istimare debet se esse Societatis, licet in vinculis, licet corpore admodum de-
 situtus: Quin potius quo maiora & acerbiora pro Christo pertulerit, eo mag-
 is existimare debet se coram Domino, qui corda intuetur, Christi discipu-
 lum, & Societatis verum esse filium. Est tamen quod moneam, vt Domina-
 tio Vestra consilium suum, concessi onemque hanc nostram, nemini temere
 aperiat, nec omnino nisi & nullum periculum, & aliqua magna utilitas appa-
 ruerit. Nos autem Dominum *Iesum* Christum precabimur vt Dominationis
 Vestræ animam suis benedictionibus largè præuenire, & virtute ex alto in-
 ducere dignetur, vt condignis operibus tantæ vocationi respondere queat, &
 illam nec persecutio, nec gladius, neque instantia, neque futura separare pô-
 sint à charitate quæ est in Christo *Iesu*, qui est super omnia benedictus in sæ-
 cula. Amen. Romæ quarta Maij Anno millesimo quingentesimo septuagesi-
 mo nono.) Hunc literæ Romanæ anni nonagesimi secundi hoc ornant Elo-
 gio: " In Anglia Sanctus Christi Confessor *Thomas Mettamus* morte Iusto-
 rum moritur in Custodia, quâ propter fidem Catholicam, septimum iam &
 decimum annum detinebatur; Martyrio eo molestiori quo diuturniori. Ve-
 nerat etiam in Angliam *Guilielmus VVestonus* anno octogesimo tertio: Is qui
 veneratione *Campiani*, adiecto *Edmundi* nomine, multam & arduis perfe-
 rendis, & ex virtute præclarè factis sibi & Societati, etiam apud aduersarios,
 excitauit existimationem. Tum anno octogesimo sexto *Henricus Garnettus*
 & *Robertus Southwellus* numerum & splendorem auxere operariorum. *Gui-*
lielmus VVestonus ortus Maidstonij in agro Cantiano, & *Campiani* in Acade-
 mia Oxoniensi æqualis, postquam ad fidem Catholicam animum adiecisset,
 annos natus viginti quinque Romam proficiscens adscriptus est in Societatem
 ipsis nonis Nouembribus anni septuagesimi quinti, atque anno sequenti à Pro-
 uinciali Beticæ deductus Montiliam. Peracto Montiliæ tyrocini) aliquanto
 tempore Philolophiam repetijt Cordubæ (erat enim in Artibus Baccalaureus) &
 audiuit Theologos: tum vno aut altero anno reliquis Societatis Ministerijs
 cum

1587.

Moritur;

Guilielmus
VVestonus,
Henricus
Garnettus,
Robertus
southwel-
lus.VVestoni.
Initia,Vide Per-
altam in
cuis vita.

1587. cum insigni fructu adhibitus est Gadibus primùm deinde ad Sanctum Lucam, & Hispali, ad Anglos præcipuè ijs in emporijs iuandos; quanquã & ad indigenas eius pertinuit industria non sine opinione illo etiam tempore sanctitatis. Notabatur enim iam tum in illo indefessum precandi studium cum corporis aspera tractatione coniunctum, humilitas etiam singularis quam innata affabilitas condiebat. Qui eodem cum ipso utebantur cubiculo frequentissimè nixum genibus reperiebant, vt studendo orare, & orando studere videretur: tum etiam sub mensa incuruum nè quies ipsa sine molestia esset, humilia verò culinæ obire officia illi erat propè quotidianum. Anno octogesimo secundo vocatus in Angliam, nouam vestem interiorem quam paratam ad iter reperit, intactam reliquit veteri contentus; equum verò de via confestim vendidit, & pedes confecit iter in Gallias, vbi cum *Personium* conuenisset, acceptis ab eo literis ad notam non procul Londino domum, amicè quidem habitusest, sed vt erant illa tempora timoribus suspicionibusque plenissima, non ausa est hera tantum hospiti ignoto fidere vt sineret pernoctare: itaque honestè dimissus diuersum carpit iter Londinum versus, ne si communitritoque incederet à quopiam fortasse maleuolo obseruaretur; cum enim indicia à *Personio* data Hera non agnosceret, nouumque videretur *Personij* nomen, *Westonus* ipse aberrasse se domo existimabat, vel nouos inquilinos infedisse: paucos verò post dies incidit in Sacerdotem qui ad eandem domum deductum Heræ commendauit; illa facti pœnitens, & metum ipsa suum accusans, hominem colit, & viam ad multorum Catholicorum notitiam aperit. Hinc Philippum Arondeliæ Comitem anno insequenti reddidit Ecclesiæ, & ad vitam summa cum laude pietatis & moderationis instituendam salutaribus præceptis instruxit, alios complures in viam reduxit, firmavitque Catholicos. Duobus annis libertatem vltro citroque commeandi retinuit; tum dolo malo captus, in atrium Wintoniense Londini datus est in custodiam. Illustrissima Arondeliæ Comitissa habitu mentito intromissa in carcerem obtulit pecuniâ libertatem redimere: At. " Nequaquam, inquit *westonus*; Non mihi hæc captiuitas obuenerit pecuniæ causa; pecuniâ, me volente, non redimetur: Deus cum volet eorum animos qui me hic clausurunt permouebit vt restituar libertati; in eius Prouidentia conquiesco.) In atrio Wintoniensi nauta quidam tenebatur quem ad exportandas occultè merces conduxerant nocturni fures; hic cum frequens ad *Westonum* seruitij causa itaret, pecuniolam aliquando petijt, quâ libertatem emere sperabat: " Dabo, inquit *Westonus*, at tu libertatem non impetrabis; provide itaque animæ tuæ, eamque in tuto colloca) simulque quid esset agendum docuit; quæ ille cum auide & sæpius audiuisset factus Catholicus damnatur. Quæsitus ad carnem Caluinisticam cum ceteris facinorosis ante supplicium pro more sumendam, professus se Catholicum reculauit. Tum oblatâ vitâ & libertate si omnis nostris eorum rursus rationes sequi vellet, perstitit in fide recens recepta constans, & miseram hanc vitam certâ spe gloriæ sempiternæ commutauit.

Alter

Capiturnec
vult redi-
mi pecuniâ

Nautæ cõ-
uersio,